

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Zbigniew Makarewicz (sprawozdawca)
Sędziowie:	SA Andrzej Kaczmarek SA Lech Lewicki
Protokolant	st. prot. sądowy Artur Trubalski

przy udziale Lidii Sobestiańczuk – Jasim prokuratora Prokuratury Okręgowej w Lublinie del. do Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2014 r.

sprawy D. W. oskarżonego z art.53 ust.2 w zb. z art.63 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12kk w zw. z art.11§2kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 18 października 2013 r., sygn. akt II K 18/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności na podstawie art. 60 § 2 i § 6 pkt 2 kk nadzwyczajnie łagodzi do 2 (dwóch) lat;

2) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) zł opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) zł tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

D. W. został oskarżony o to, że:

w okresie od daty bliżej nieustalonej do dnia 1 września 2012 roku w C. gm. Z. działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. oraz w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy uprawiali konopie inne niż włókniste mogące dostarczyć znaczną ilość ziela tych konopi – tj. co najmniej 4814,834 grama, a następnie w w/w czasie w miejscowości Ś. gm. W. działając wspólnie i w porozumieniu krótkich odstępach czasu w

wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy użyciu specjalistycznych przyrządów w postaci lamp w tym sodowej, młynka do mielenia, wagi elektronicznej i wentylatora wytwarzali z nich środki odurzające w postaci marihuany znacznej ilości tj. co najmniej 111,319 gram, co stanowiło co najmniej 1113,19 porcji podstawowych o wartości nie mniejszej niż 5.565,95 zł,

tj. o przestępstwo z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2011 r., Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem z dnia 18 października 2013 r. Sąd Okręgowy w R. uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż za datę początkową czynu przyjął bliżej nieustalony dzień w miesiącu marcu 2012 r., czyn ten zakwalifikował z art. 53 ust. 2 w zb. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie powyższych przepisów skazał, a na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył oskarżonemu D. W. karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przy przyjęciu równowartości 50 (pięćdziesiąt) zł dla jednej stawki dziennej.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu D. W. na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 1 do 3 września 2012 r.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2016,16 zł tytułem kosztów sądowych i zwolnił go od ponoszenia należnej opłaty.

Obrońca oskarżonego na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok co do kary, zarzucając jej rażącą niewspółmierność, wynikającą m. in. z błędu w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż oskarżony wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste, a także z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności przemawiających za wymierzeniem mu niższej kary, przede wszystkim postawy oskarżonego w przedmiotowym postępowaniu i trybie życia po popełnieniu przestępstwa.

Na zasadzie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o wymierzenie D. W. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 2 k.k.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest częściowo zasadna mimo, że zawiera wewnętrzne sprzeczności.

Kierunek i wnioski apelacji są jednoznaczne, dotyczą one wymiaru kary. Natomiast w jej treści przewija się stwierdzenie, że sąd orzekł w wyniku błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, iż oskarżony wytworzył znaczną ilość środka odurzającego. Na tę okoliczność skarżący powołuje wybiórcze orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie i nie dostrzega linii orzeczniczej prezentowanej przez Sąd Najwyższy, który wielokrotnie podkreślał, że znaczna ilość narkotyków, to taka, która wystarcza do jednorazowego odurzenia się co najmniej kilkudziesięciu osób (por. wyrok SN z dnia 14 lipca 2011 r., IV KK 127/11, LEX nr 897769; postanowienie SN z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, LEX nr 518123). Pogląd ten znalazł akceptację w orzecznictwie Sądów Apelacyjnych między innymi w Gdańsku i Wrocławiu oraz podziela go Sąd Apelacyjny w Lublinie w składzie orzekającym.

Odnosząc się natomiast do zarzutu rażącej niewspółmierności kary, Sąd Apelacyjny uznał, że przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oskarżonego i dokonaniu kolejnego przestępstwa bezpośrednio po upływie okresu próby związanego z warunkowym zwolnieniem, nadto popełnienie go w sposób przemyślany, wniosek apelacji o warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności przy jej nadzwyczajnym złagodzeniu na uwzględnienie nie zasługuje. Natomiast w ocenie Sądu Apelacyjnego przy uwzględnieniu postawy oskarżonego podczas procesu, faktu że wyprodukowany narkotyk nie został wprowadzony do obrotu oraz faktu, że został on wprawdzie wyprodukowany w „znacznej ilości” lecz w granicach zbliżonych do dolnego progu, istnieją podstawy do nadzwyczajnego złagodzenia

orzeczonej kary pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat, bowiem kara orzeczona w dolnym progu zagrożenia za przypisane przestępstwo jest niewspółmiernie surowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.